

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **J. M.**
bytem X
zastoupený Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem
se sídlem Paroubkova 228/0, Domažlice

proti
žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 9**
se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. 39 Si 314/2021,

takto:

- I. Žalovaný je povinen** rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 19. 9. 2021 v části žádosti týkající se průměrné délky trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé za rok 2020 (otázka č. 6), a to **do 25 dní** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se** ve zbylém rozsahu **zamítá**.
- III. Žalobce nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalovanému byla jako povinnému subjektu dne 19. 9. 2021 doručena žádost, kterou žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 31. 12. 2021 (dále „zákon o svobodném přístupu k informacím“), požadoval poskytnutí odpovědi na celkem 9 otázek. V posuzované věci je sporné poskytnutí otázek č. 2 – 6. K otázkám č. 2 – 5 se soud vyjádří níže v samostatné kapitole. Podstatné je zejména poskytnutí odpovědi na otázku č. 6, která zněla: *„Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?“*
2. Sdělením ze dne 1. 10. 2021 žalovaný žalobci na podanou žádost odpověděl. K otázce č. 6 sdělil následující: *„Povinný subjekt žádným způsobem neeviduje a statisticky nesleduje průměrnou délku soudních řízení. Informaci o tom, kolik činí u zdejšího soudu průměrná délka trestního a občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé za rok 2020, by bylo možné zjistit pouze otevřením a studiem jednotlivých spisů v elektronické podobě, což je činnost časově náročná, která by musela být zpoplatněna. Povinný subjekt pouze sleduje délku řízení u věcí starších časových řad, a to z hlediska plynulosti řízení.“*
3. Proti danému způsobu vyřízení žádosti o poskytnutí informací podal žalobce dne 6. 10. 2021 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Dne 1. 11. 2021 podal žalobce žalobu, kterou se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný neposkytl žalobci odpověď na otázku č. 6 a zároveň nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika k ní

4. Žalobce v žalobě namítá, že ke dni podání žaloby Ministerstvo spravedlnosti, jakožto nadřízený správní orgán rozhodující o stížnosti, nerozhodlo o podané stížnosti proti částečnému neposkytnutí informace. Žalobce v rámci stížnosti na neúplné poskytnutí informací zaslal žalovanému odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou demonstroval obsah a formu tímto soudem poskytnutých informací. I přesto žalobce však úplné informace v tomto rozsahu od žalovaného neobdržel. Lhůta k vyřízení věci uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021. V této lhůtě žalovaný požadované informace neposkytl, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Podání stížnosti je soudní praxí považováno za bezvýsledné vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a žalobce je proto oprávněn domáhat se vyřízení žádosti o informace přímo po žalovaném. Závěrem žaloby žalobce navrhl, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodl tak, že žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není pasivně legitimován, jelikož z žaloby plyne, že se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti týkající se podané stížnosti, o které rozhoduje Ministerstvo spravedlnosti. K samotné žádosti o poskytnutí informací žalovaný uvedl, že jí bylo náležité a v zákonem stanovené lhůtě vyhověno, proto navrhl zamítnout žalobu.
6. V replice k podanému vyjádření žalobce uvedl, že pasivně legitimovaný je v souladu s rozhodovací praxí soudů žalovaný. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze

dne 22. 4. 2010, č. j. 4 Ans 1/2010-102. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se nelze domáhat vydání rozhodnutí o stížnosti podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť v takovém případě se nejedná o rozhodnutí ve věci samé, ale o prostředek na ochranu proti nečinnosti. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se žalobce může domáhat pouze příkazu, aby správní orgán vydal rozhodnutí ve věci samé. Obsah přípisu ze dne 1. 10. 2021 není dle žalobce možné považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace, a to ani v materiálním smyslu, jelikož žalovaný v přípisu ani konkludentně nesdělil, že odmítá poskytnout informace. Z přípisu nejsou ani patrné důvody, které by žalovaného k odmítnutí žádosti vedly.

7. Žalobce rovněž v podané replice namítal, že žalovaný neodpověděl na otázku č. 2 – 5 žádosti o informace a nevydal rozhodnutí o odmítnutí informace. Žalobci tak nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Pro úplnost soud dodává, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS, návrh na provedení důkazů v žalobě neznámá nesouhlas s rozhodnutím bez jednání.
9. Žalobce v žalobě navrhl k provedení důkazem spis žalovaného, odeslanou datovou zprávou a poskytnuté informace od Krajského soudu v Hradci Králové. Navrhované důkazy jsou buď přímo správní spis, nebo ve správním spisu založené. Správním spisem se důkaz neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že nedisponuje správním spisem, jelikož je u Ministerstva spravedlnosti k rozhodnutí o podané stížnosti. Dne 31. 1. 2023 správní spis městskému soudu předložil. Ze správního spisu, nad rámec již výše uvedeného, soud zjistil, že o podané stížnosti rozhodlo Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím ze dne 5. 8. 2022, č. j. MSP-807/2021-OSV-OSV/2, a to tak, že stížnost žalobce ze dne 6. 10. 2021 zamítlo.
11. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím považuje podání stížnosti podle § 16a daného zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 4/2009-86, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, body 42 až 47). Žalobce stížnost podal a Ministerstvo spravedlnosti o ní sic rozhodlo, avšak zamítlo ji, tedy žalobce bezvysledně vyčerpал prostředky k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.).
12. Městský soud souhlasí s žalobcem, že pasivně legitimovaný je skutečně žalovaný a nikoliv Ministerstvo spravedlnosti. Jak plyne z podané žaloby a i jejího petitu, žalobce se nedomáhal vydání rozhodnutí o stížnosti, ale vydání rozhodnutí ve věci samé. Vydání rozhodnutí o stížnosti se nečinností žalobou ani nelze domáhat (viz bod 27 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14). Z ustálené judikatury správních soudů plyne, že pasivně legitimován je přímo povinný subjekt (v

posuzované věci žalovaný), nikoliv nadřízený správní orgán, který nerozhodl o stížnosti (viz již uvedené rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ans 1/2010, sp. zn. 2 Ans 13/2012, nebo bod 57 usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 5 As 18/2017).

III. A Otázka č. 6

13. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby a dospěl k závěru, že v otázce č. 6 je žaloba důvodná.
14. Podle § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *povinný subjekt posoudí žádost a:*
 - a) *brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14b nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,*
 - b) *v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,*
 - c) *v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,*
 - d) *nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
15. Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
16. Podle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Podle odst. 3 stejného ustanovení v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Podle odst. 4 stejného ustanovení nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů. A konečně podle odst. 5 posledně uvedeného ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.*

17. Žalobce podal žádost o poskytnutí informací dne 19. 9. 2021. Žalovaný odpověděl žalobci sdělením ze dne 1. 10. 2021. Zásadní pro rozhodnutí ve věci je, zda žalovaný vyřídil celou žádost žalobce. Při posuzování nečinnosti jsou možné tři alternativy: (1) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán rozhodne o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. 4 As 12/2017-21, bod 16, a ze dne 31. 1. 2019, č. 5 As 18/2017-55, bod 15).
18. Žalobce v podané žádosti otázkou č. 6 požadoval poskytnutí informací o průměrné délce různých typů soudního řízení za rok 2020. Jak plyne z bodu [2] tohoto rozsudku, žalovaný mu na danou otázku odpověděl, že požadované informace sice neeviduje, ale je schopen takovou informaci zjistit otevřením a studiem jednotlivých spisů, což by bylo časově náročná činnost, který by musela být zpoplatněna. Soud se zabýval tím, jakým způsobem lze toto sdělení charakterizovat.
19. Je zjevné, že tímto sdělením nebylo vyhověno žádosti o informace, jak tvrdí žalovaný ve vyjádření k podané žalobě, jelikož žalobce neobdržel požadované informace, přestože je žalovaný měl k dispozici.
20. V úvahu přichází, že se jedná o rozhodnutí o odmítnutí žádosti (shodně rozsudek městského soudu ze dne 14. 2. 2022, č. j. 11 A 206/2021-25), které by sice nemělo formální znaky rozhodnutí, ale materiálně by se mohlo jednat o rozhodnutí, proti kterému by se žalobce mohl dále bránit. Z judikatury správních soudů přitom plyne závěr, podle něhož je třeba tyto neformální úkony posuzovat podle jejich obsahu. V rozsudku ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ans 3/2009-76, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„je třeba považovat sdělení žalovaného za rozhodnutí v materiálním smyslu, neboť vždy se jedná o evidentní, jasnou a srozumitelnou negativní reakci orgánu veřejné moci na vznesený nárok. Ve všech případech bylo ve sděleních žalovaného výslovně konstatováno, že žádosti žalobkyně není možné vyhovět, což bylo podpořeno i – byť povětšinou stručnou – právní argumentací.“* V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS, na které odkázal i Ústavní soud v plenárním nálezu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17 (N 202/87 SbNU 311), kasační soud ve vztahu k rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu dovodil, že *„úkon stěžovatele, ačkoli je označen jako „vyrozumění“, znaky individuálního správního aktu naplňuje [...] Je zde konkrétní individualizovaný adresát takového vrchnostenského aktu (žák, žádající o přezkoumání výsledku jeho maturitní zkoušky), tento úkon zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje jeho konkrétní práva, je vydán ve formalizovaném řízení upraveném právními předpisy (školský zákon, částečně správní řád) správním orgánem v mezích jeho zákonem stanovené pravomoci jako materializovaný akt obsahující stanovené náležitosti, komunikovaný adresátovi. V neposlední řadě je možné poukázat i na strukturu napadeného „vyrozumění“, které stěžovatel sám opatřil náležitostmi obvyklými pro rozhodnutí, tj. záhlavím, výrokem, odůvodněním a poučením o nepřípustnosti rozkladu.“* Aplikováno na nyní posuzovanou věc, nelze dospět k závěru, že sdělení žalovaného lze považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Z daného sdělení není zejména možné seznat jednoznačnou vůli žalovaného odmítnout žádost žalobce, jelikož ve sdělení zároveň

žalovaný připustil, že informaci by poskytnout mohl, avšak vyhledání by muselo být zpoplatněno. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žádosti vyhověl, z čehož opět plyne, že nezamýšlel rozhodnout o odmítnutí žádosti.

21. Druhým úkonem, kterým by sdělení mohlo být, je výzva (oznámení) k úhradě za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací dle § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V rozsudku ze dne 23. 11. 2021, č. j. 6 As 185/2021-28, Nejvyšší správní soud uvedl, že „z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. V tomto ohledu lze také odkázat na závěry, které Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 5. února 2021 č. j. 1 As 281/2020 - 42. Pokud povinný subjekt požaduje úhradu nákladů z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání, musí odůvodnit, proč se jedná o vyhledávání mimořádně rozsáhlé a nikoli vyhledávání běžné. Musí také alespoň rámcově uvést, jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace nutné a kolik času na vyhledávání informace bude potřeba. Z rozhodnutí povinného subjektu musí být jasné, jak byla sazba konkrétně určena.“ Ve sdělení ze dne 1. 10. 2021 žalovaný pouze uvedl, že „by bylo možné zjistit pouze otevřením a studiem jednotlivých spisů v elektronické podobě, což je činnost časově náročná, která by musela být zpoplatněna“. Toto sdělení nelze ve světle citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu považovat za výzvu (oznámení) k úhradě za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, jelikož neobsahuje přesnou výši, kterou za vyhledávání žalovaný požaduje, nejsou uvedeny jednotlivé úkony, jež jsou pro vyhledávání nutné, ani kolik času by bylo na vyhledávání potřeba. Vzhledem k tomu, že sdělení žalovaného nebylo výzvou (oznámením) k úhradě za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, nemohla uplynout žalobci lhůta 60 dní daná k úhradě úhrady (§ 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím), a žalovaný nemohl podle daného ustanovení marným uplynutím lhůty odložit žádost, což žalovaný ostatně ani formálně neučinil.
22. Vzhledem k tomu, že žalovaný neposkytl žádosti požadované informace a ani nerozhodl o odmítnutí či odložení žádosti, přestože požadované informace má k dispozici, jedná se dle alternativ citovaných v bodě [17] tohoto rozsudku v části týkající se otázky č. 6 o třetí možnost. Žalovaný je tak v rozsahu otázky č. 6 nečinný. Soud proto rozhodl výrokem I tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku.
23. Ohledně lhůty, ve které má žalovaný rozhodnout, soud přihlédl k tomu, že o žádosti o poskytnutí informací je nutné rozhodnout do 15 dní. Tato lhůta se však dle § 14 odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím může prodloužit o 10 dní v případě vyhledání a sběru objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti. Žalovaný již ve sdělení ze dne 1. 10. 2021 popsal náročnost sběru požadovaných informací týkajících se otázky č. 6. Dle soudu je tak naplněna podmínka citovaného ustanovení pro prodloužení lhůty k poskytnutí informace. Soud zároveň lhůtu 25 dní považuje za přiměřenou.

III. B Otázky č. 2 - 5

24. V replice k podanému vyjádření k žalobě žalobce namítal, že žalovaný neodpověděl na otázku č. 2 – 5 a ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí, čímž mu nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soud rozhoduje na základě aktuálního skutkového stavu, proto se na tvrzení neuplatní koncentrace řízení a žalobce tak může uplatňovat námitky až do vydání rozsudku ve věci samé [srov bod 10 k § 80 v komentáři k soudnímu řádu správnímu: KÜHN, Zdeněk. *Soudní řád správní*:

komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-479-1]. Námitky směřující proti otázkám 2 – 5 odpovídají i žalobnímu žádání, jelikož žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost, aby rozhodl o žádosti o informace ze dne 19. 9. 2021, tedy nejenom v rozsahu otázky č. 6, ale i otázek č. 2 – 5.

25. Otázky č. 1 – 5 zněly následovně:

- 1) Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?
- 2) Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?
- 3) Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?
- 4) Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?
- 5) V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?

26. Na otázku č. 1 žalovaný odpověděl, že žádné žaloby na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení neexistuje. Otázkou č. 1 žalobce požadoval číslo vyjadřující počet podaných žalob. Na tuto otázku žalovaný řádně odpověděl, že dané číslo je 0. Jedná se tak kvalitativně o jinou odpověď než v případě otázky č. 6, kdy žalovaný sdělil, že informace má, ale poskytnout je pouze za úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, kterou již však nevyčíslil.

27. Na otázky č. 2 – 5 žalovaný odpověděl: „*Povinný subjekt k tomuto sděluje, že tyto otázky není schopen zodpovědět s ohledem na odpověď shora. Požadované dotazy by mohlo zodpovědět Ministerstvo spravedlnosti, které v těchto řízeních vystupuje jako účastník řízení a které následně vyplácí případnou přiznanou nemajetkovou újmu.*“

28. Logickým důsledkem odpovědi na otázku č. 1 je, že odpovědi na otázky č. 2 – 5, budou rovněž negativní. Otázky č. 2 – 5 se týkaly otázky č. 1. Nebyla-li podána žádná žaloba na náhradu nemajetkové újmy (otázka č. 1), nemohla být žádná alespoň částečně úspěšná (otázka č. 2), nebylo možné určit výši průměrné přiznané náhrady za jednotlivé roky 2016 – 2020 (otázka č. 3) ani celkem (otázka č. 4) a rovněž nemohl být u žádné z žalob uzavřen smír (otázka č. 5). Dle městského soudu tak žalovaný na dané otázky č. 2 – 5 odpověděl řádně. Ve smyslu alternativ prezentovaných v bodě [17] tohoto rozsudku se jedná o první možnost. Žalovaný tak v rozsahu otázek č. 2 – 5 není nečinný. V tomto rozsahu proto žaloba nebyla důvodná a soud ji výrokem II zamítl.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

30. Výrokem I soud dle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost, aby rozhodl otázce č. 6 žádosti žalobce ze dne 19. 9. 2021. Povinnost rozhodnout je v kontextu zákona o svobodném přístupu k informacím nutno vykládat tak, že povinnost uložená soudem zahrnuje jak možnost žalovaného rozhodnout o odmítnutí (či odložení) žádosti, tak možnost žádosti plně vyhovět, případně částečně vyhovět a částečně odmítnout (či odložit)

(srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ans 4/2009). Tímto soud nijak nepředjímá, jak o otázce č. 6 žádosti žalobce žalovaný rozhodne.

31. V rozsahu otázek č. 2 – 5 soud neseznal žalobu důvodnou, proto žalobu výrokem II dle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
32. Výrok III o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. poslední větou, dle které měl-li žalobce *úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů*. Žalobce měl úspěch ve věci pouze částečný, v rozsahu jedné pětiny (20 %) podané žaloby (žalovaný byl nečinný ve vyřizování 1 otázky z 5 napadených). Naopak v rozsahu 80 % žalobce úspěšný nebyl. Žalobce tak nebyl v převažujícím rozsahu (60 %) úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
33. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení výrokem IV nepřiznal.
34. Soud doplňuje, že před vydáním tohoto rozsudku nevyzval žalovaného, aby soudu sdělil, zda vydal rozhodnutí, jehož se žalobce podanou nečinnostní žalobou domáhal nebo zda žalovaný poskytl žalobci odpověď na otázku č. 6 ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009-72, č. 2258/2011 Sb. NSS. Soudu byl správní spis doručen dne 31. 1. 2023, tedy cca pouze 2 měsíce před vydáním nynějšího rozsudku ve věci. Ze správního spisu neplyne, že by o otázce č. 6 žalovaný rozhodl nebo poskytl požadované informace. Z procesního stanoviska žalovaného a i jeho nadřízeného správního orgánu rovněž plyne, že se správní orgány domnívají, že postupovaly řádně. Zjevně tedy v mezidobí mezi předáním správního spisu a vydáním nynějšího rozsudku žalovaný požadované informace neposkytl, ani nerozhodl o odmítnutí (či odložení) žádosti. Výzva soudu žalovanému, zda o žádosti rozhodl či informace poskytl, by tak byla dle městského soudu nadbytečná, a tedy i v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30.03.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.